

Обърканите изречения

Изрежете отделните изречения. Прочетете ги внимателно и ги залепете върху работен лист “Спокойните изречения” в подходящата последователност, за да образуват смислен текст.

Текст 1

Стъпките ми са плахи и главата — ниско наведена.

Очите ми са големи, кехлибарени и влажни — пълни с тиха умора и стаена молба.

Оглеждам винаги внимателно, опитвам се да чета лицата, да почувствам характеристиките на хората около мен.

Козинката ми вече е сплъстена, оредяла и побеляла, от тежката зима или от онези хора, които ме изгониха със сони.

Опашката ми не помръдва, лежи отпусната и безнадеждна.

Не лая, не прося.

Просто съм тук — присъствие, сянка, живот, свикнал да бъде незабелязан.

Обърканите изречения

Изрежете отделните изречения. Прочетете ги внимателно и ги залепете върху работен лист “Спокойните изречения” в подходящата последователност, за да образуват смислен текст.

Текст 2

Подхвърли ми къшей баничка и ми се усмихна.

Покрай мен летяха много крака, винаги бързаха.

Изведнъж силен класкон ме пробуди, а тъкмо бях задрямал.

Едно дете обаче спря, погледна ме и се усмихна.

Сърцето ми щеше да се пръсне от уплаха, трябваше пак да бягам, защото не беше безопасно.

Аз щастливо замахих с опашка.

Разтърсих се и тръгнах — същите студени улици и замръзнали сърца.

Обърканите изречения

Изрежете отделните изречения. Прочетете ги внимателно и ги залепете върху работен лист “Спокойните изречения” в подходящата последователност, за да образуват смислен текст.

Текст 3

Това, което аз искам, е толкова малко — да бъде приет, макар и за миг.

Щастието е в малките неща — една добра гума, тих поглед, парче хляб.

Достатъчно е да намеря топла сянка на слънце и капка вода.

За мен щастието не е голямо — не искам дом с огромен двор, нито мека постеля.

Ако има и някоя нежна ръка, която да ме погали, наистина ще бъде в рая.

Често се чудя какво е нужно, за да бъдеш щастлив.

Някъде, където да поставя муцунката си да почине, без да ме е страх от хората.

Спокойните изречения

Пищов за учителя

В края на този работен лист Ви предлагаме примерна погребба на изреченията. Защо примерна? Защото някои текстове позволяват свобода при подреждане на елементите.

Текст 1

Стъпките ми са плахи и главата — ниско наведена.

Очите ми са големи, кехлибарени и влажни — пълни с тиха умора и стаена молба.

Опашката ми не помръдва, лежи отпусната и безнадеждна.

Козинката ми вече е сплъстена, оредяла и побеляла, от тежката зима или от онези хора, които ме изгониха със сони.

Оглеждам винаги внимателно, опитвам се да чета лицата, да почувствам характеристиките на хората около мен.

Не лая, не прося.

Просто съм тук — присъствие, сянка, живот, свикнал да бъде незабелязан.

Текст 2

Изведнъж силен класкон ме пробуди, а тъкмо бях задрямал.

Сърцето ми щеше да се пръсне от уплаха, трябваше пак да бягам, защото не беше безопасно.

Разтърсих се и тръгнах — същите студени улици и замръзнали сърца.

Покрай мен летяха много крака, винаги бързаха.

Едно дете обаче спря, погледна ме и се усмихна.

Подхвърли ми къшей баничка и ми се усмихна.

Аз щастливо замахих с опашка.

Текст 3

Често се чудя какво е нужно, за да бъдеш щастлив.

За мен щастието не е голямо — не искам дом с огромен двор, нито мека постеля.

Достатъчно е да намеря топла сянка на слънце и капка вода.

Някъде, където да поставя муцунката си да почине, без да ме е страх от хората.

Щастието е в малките неща — една добра дума, тих поглед, парче хляб.

Ако има и някоя нежна ръка, която да ме погали, наистина ще бъда в рая.

Това, което аз искам, е толкова малко — да бъда приет, макар и за миг.